

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 424/21
11.8.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Весне Миљуш и Весне Целетовић Цуцић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Ивана Магделинић, адвокат из Београда, ул. Маглајска бр.27, против туженог ББ из ..., ул. .. бр..., чији је пуномоћник Александра Марковић, адвокат из Новог Београда, Булевар Маршала Толбухина бр.18/8, ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о жалби тужиле изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2 1819/20 од 29.3.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.8.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 1819/20 од 29.3.2021. године у ставу трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, делимично се усваја тужбени захтев тужиле, па се обавезује тужени, да на име свог доприноса за издржавање тужиле, плаћа месечно износ од 16.000,00 динара, почев од 23.11.2020. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови сваког 1. до 5. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун тужиле, под претњом извршења. Ставом другим изреке одређено је да се овом пресудом мења став први изреке пресуде Првог основног суда у Београду П2 127/13 од 21.5.2013. године. Ставом трећим изреке одбија се тужбени захтев тужиле у делу у коме је тражила да суд обавезе туженог да на име свог доприноса за издржавање тужиле плаћа месечно износ преко досуђеног износа од 16.000,00 динара до траженог износа од 25.000,00 динара, као неоснован.

Ставом четвртим изреке обавезује се тужени да на име накнаде трошкова поступка исплати тужиљи износ од 21.000,00 динара.

Против наведене пресуде, у одбијајућем делу, односно против става трећег изреке, како то произлази из жалбених навода, тужиља је благовремено изјавила жалбу, из свих законских разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку, у вези члана 202 Породичног закона. Трошкове другостепеног поступка није тражила.

Тужени је одговорио на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Испитујући правилност пресуде у побијаном делу у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), која се примењује на основу члана 202 Породичног закона, Апелациони суд је оценио да жалба тужиље није основана.

У проведеном поступку нису почињене битне повреде одредаба парничног поступка предвиђене чланом 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а на коју другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би се побијана одлука морала укинути, а садржи и потпуне и јасне разлоге о свим важним чињеницама који не противрече садржини доказа у списима, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу могу испитати, па не стоје наводи жалбе о почињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП-а нити се жалбом основано указује на неку другу битну повреду одредаба парничног поступка која је била или могла бити од утицаја на правилност пресуде у побијаном делу.

Из стања у списима произлази да је пресудом Првог основног суда у Београду П2 127/13 од 21.5.2013. године обавезан тужени да на име издржавања тужиље плаћа месечно износ од 10.200,00 динара, почев од дана подношења тужбе 9.12.2011. године па убудуће док за то буду постојали законски услови или одлука буде измењена другом судском одлуком сваког 1. до 5. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун мајке тужиље. Првостепени суд је на основу изведених доказа које је ценио у смислу члана 8 ЗПП-а утврдио да је тужиља рођена дана ... године у ... од оца, овде туженог и мајке ВВ, уписана је у другу годину основних академских студија комуникације и односи са јавношћу, као редовни студент, испунивши предиспитне обавезе у зимском семестру 2020/2021 школске године на свим предметима предвиђеним студијским програмом. Школарина за школску 2020/2021 износи 2.100 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате према потврди Факултета "ГГ" од 11.2.2021. године. Мајка тужиље ВВ запослена је у ДД и остварује основну зараду у износу од 50.000,00 динара за пун фонд радних часова сваког месеца и стандардни учинак почев од 1.12.2020. године. Тужени је незапослено лице, пријављен на евиденцију лица које траже запослење од 17.8.2020. године и није корисник права на новчану накнаду, порески обвезник је пореза на имовину за непокретности, и то стана у ул. ... бр... у ... и куће у ул. ... бр...

У односу на претходну пресуду, првостепени суд је оценио да су се измениле околности јер је тужиља сада пунолетна и има 21 годину, редован је студент друге године факултета који редовно даје испите и испуњава наставне обавезе, те су се њене

потребе знатно повећале, пре свега имајући у виду да плаћа школарину у годишњем износу од 2.100 евра и за потребе факултета иде на курс француског језика који плаћа 15.000,00 динара месечно, а за потребе online наставе плаћа интернет у месечном износу од око 4.000,00 до 5.000,00 динара. Тужила са мајком, а тренутно и старијим братом, живи у стану површине 60 м² за који мајка плаћа трошкове инфостана од око 12.000,00 динара, за струју око 5.000,00 до 6.000,00 динара, док је брат незапослен. Тужени је ...годиште (у време доношења побијане пресуде има .. година), грађевински је инжињер са вишом школом који је незапослен и издржава се од повремених физичких и занатских послова, односно ради као водоинсталатер, електричар и молер, од чега остварује месечни приход од око 30.000,00 динара и као управник зграде приход од 5.000,00 динара, власник је стана површине 61 м² у ул. ... и сувласник са сестром непокретности на ... површине 70 м² и плаца површине 20 ари . Месечно на име комуналних трошкова плаћа инфо-стан у износу од 5.500,00 динара и струју у износу од 1.200,00 динара, док на име трошкова исхране месечно троши око 10.000,00 динара.

Наведено чињенично стање је утврђено потпуно и поуздано, и оно произлази из доказа у списима које је првостепени суд правилно оценио у смислу члана 8 ЗПП-а. Жалбом тужиле нису истицане нове чињенице нити понуђени или предложени нови докази у смислу члана 372 став 1 у вези члана 314 ЗПП-а, па утврђено чињенично стање није доведено у сумњу.

Одредбом члана 155 став 2 Породичног закона - ПЗ ("Службени гласник РС", бр. 18/05, 72/11, 6/15) прописано је да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно његовим могућностима најкасније до навршене 26. године живота. Нема право на издржавање пунолетно дете ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеља, односно друге крвне сроднике (став 4.). Критеријуми одређивања издржавања садржани су у одредбама члана 160. Породичног закона према којима се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о миминалној суми издржавања (став 1.); потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.); могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.); при чему минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом (став 4.) и у посматраном периоду износи 31.376,00 динара.

Полазећи од интереса тужиле, те ценећи имовинске прилике родитеља и њихове могућности, правилан је закључак првостепеног суда да је основан захтев тужиле за обавезивање туженог да као отац доприноси издржавању тужиле исплатом досуђеног износа, а да је преко досуђеног износа такав захтев неоснован.

На правилност побијане одлуке нису од утицаја жалбени наводи тужиле којима напада утврђено чињенично стање у погледу утврђивања висине потреба тужиле и могућности туженог за издржавање. Првостепени суд је правилно оценио да је тужени

у могућности да у досуђеном износу доприноси издржавању тужиље, без обзира што је незапослен и има преко 60 година живота, јер је потребно да се и додатно ангажује и лично се активира у тражењу посла, јер је као родитељ у обавези да учествује у издржавању свог детета и помаже њеног школовању и стручном усавшавању, правилно оценивши да је износ досуђен на име издржавања износ којим неће бити доведена у питање егзистенција туженог, а којим ће се омогућити тужиљи најнеопходнија средства, а да је износ од 25.000,00 динара превисоко постављен имајући у виду утврђене потребе тужиље и могућности туженог.

Остатак средстава дужна је да обезбеди мајка тужиље, као и тужиља која је пунолетна, те која се и сама може радно ангажовати, обзиром да је здрава и радно способна, како је то правилно оценио и првостепени суд. С обзиром на околности у којима тужиља живи са законском заступницом, као и на прилике у којима живи тужени, могућности како туженог, тако и тужиље, првостепени суд је правилно применио одредбу члана 155 став 2 и 164 ПЗ-а, те правилно утврдио висину обавезе овде туженог, дајући довољно јасних и правно ваљаних разлога за такву своју одлуку, које прихвата и овај суд, као другостепени, па побијану одлуку посебно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП-а у вези члана 202 ПЗ-а.

Супротно жалбеним наводима тужиље, одлучујући о висини доприноса туженог издржавању тужиље првостепени суд је правилно ценио и чињеницу да је претходни стан тужени продао. Ова чињеница произлази из исказа туженог у коме је навео да је након продаје стана две године заредом водио тужиљу на летовање. Да је та чињеница цењена приликом доношења претходне одлуке којом је утврђен допринос туженог на име издржавања тужиље у износу од 10.200,00 динара произлази из исказа туженог који је навео да је продао стан у ..., те купио стан у ул. ..., не желећи да се изјашњава који износ разлике му је остао, те су, насупротив жалбеним наводима, продаја стана и приход који је добио већ цењени приликом доношења претходне одлуке којом је тужиљи одређен износ издржавања од 10.200,00 динара месечно, па се у овом поступку не ради о измењеној околности која би била од утицаја на другачије пресуђење.

Поред тога, првостепени суд одлучује на основу чињеничног стања утврђеног у време пресуђења, те уколико се промене околности на основу којих је донета одлука, висина издржавања се може повећати или смањити како је то прописано одредбом члана 164 Породичног закона.

Приликом одлучивања, овај суд је имао у виду и остале жалбене наводе тужиље које није посебно образлагао на основу овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП-а, у вези члана 202 Породичног закона.

Са свега изложеног, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 390 ЗПП-а, у вези члана 202 Породичног закона.

Како састав одговора на жалбу није потребан трошак ради вођења парнице одлучено је као у ставу другом изреке на основу члана 165 у вези члана 154 ЗПП-а.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић